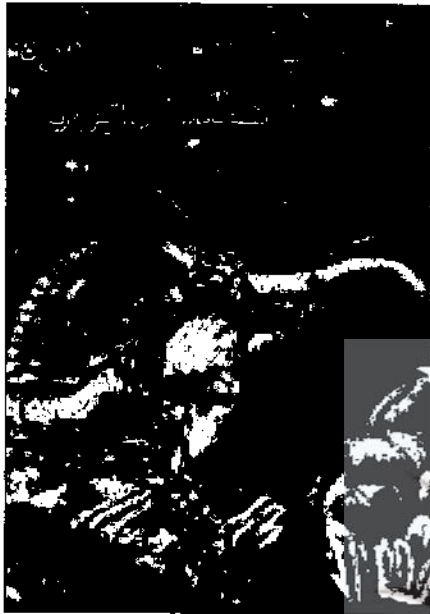

می‌شود. کوه جمعی است که صورت آن بی‌شمار و خارج از اندازه است.

منابع و مأخذ

- الیاده، میرچا. ۱۳۷۲، رساله‌ای در تاریخ ادیان، ج ۱. ترجمه جلال ستاری، تهران، سروش.
- هنری هوک، ساموئل، ۱۳۷۲، اساطیر خاورمیانه، مترجمان علی‌اصغر بهرامی و فرنگیس مزدپور، تهران، روشنگران.
- هلینز، جان، ۱۳۷۱، شناخت اساطیر ایران، ج ۲، ترجمه ژاله آموزگار و احمد تفضلی، تهران، بابل و چشمه.
- بهار، مهرداد، ۱۳۷۷، پژوهشی در اساطیر ایران، پاره نخست، تهران، توس.
- آموزگار، ژاله، ۱۳۷۴، تاریخ اساطیری ایران، ج ۱، تهران، سمت.
- طبری، محمدبن جریر، ۱۳۵۲، تاریخ طبری، (تاریخ الرسل و الملوک) ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران، بنیاد فرهنگ ایران.
- یعقوبی، ابن‌واضح، ۱۳۵۶، تاریخ یعقوبی، ج ۲، ترجمه محمدابراهیم آیتی، تهران، ترجمه و نشر کتاب.
- یاحقی، محمدجعفر، ۱۳۶۹، فرهنگ اساطیر و اشارات داستانی در ادبیات فارسی، ج ۱، تهران، سروش.
- دهخدا، علی‌اکبر، لغت‌نامه فارسی، ذیل نام.
- خلف تبریزی، محمدحسین بن، ۱۳۵۷، برهان قاطع به اهتمام محمد معین، تهران، امیرکبیر.
- ترجمه تفسیر طبری، ۱۳۳۹، به تصحیح حبیب یغمایی، تهران، بی‌نا.
- میرخواند، [بی‌نا]، روضةالصفاء، عباس پرویز، تهران، بی‌نا.
- سهروردی، شیخ‌شهاب‌الدین، ۱۳۳۲، رساله‌ی عقل سرخ، تهران، انجمن دوستداران کتاب.
- مجمل‌التواریخ و الفصص، [بی‌نا]، به تصحیح محمدمتقی بهار (ملک‌الشعرا)، تهران، کلاله خاور.
- عطار نیشابوری، شیخ فریدالدین، ۱۳۶۸، منطق‌الطیر، به تصحیح صادق گوهرین، تهران بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- دورانته، ویل، ۱۳۷۰، تاریخ تمدن، مشرق زمین گاهواره تمدن، ج ۳، مترجمان احمد آرام، ع. پاشایی، امیرحسین آریان‌پور، تهران، انقلاب اسلامی.
- نصرتی، مسعود، ۱۳۷۷، «دماوند، کوه مینوی و اساطیری»، کیهان فرهنگی، ش ۱۴۶، سال ۱۵.
- نصرتی، مسعود، ۱۳۷۳، «بام ایران در داستانها و اساطیر» فصلنامه ره‌آورد، ش ۳، س ۳.
- ناس، جان، ۱۳۷۲، تاریخ جامع ادیان، ترجمه علی‌اصغر حکمت، تهران، انقلاب اسلامی.
- پورداوود، ابراهیم، ۱۳۴۳، آناهیتا، به کوشش مرتضی گرجی، تهران، امیرکبیر.
- پای، مایکل، ۱۳۷۴، «کلاه حصیری زائر» ترجمه‌های غربایی، مجله پیام یونسکو، ش ۳۰۰، س ۲۶.
- کریمان، حسین، ۱۳۴۵، ری باستان، ج ۲، تهران، انجمن آثار ملی.

بنیادهای اسطوره و حماسه ایران

- بنیادهای اسطوره و حماسه ایران
- جهانگیر کوورجی کویاجی
- گزارش و ویرایش: دکتر جلیل دوستخواه
- انتشارات آگه، ۱۳۸۰، ۶۵۹ ص، ۴۵۰۰۰ ریال، با همکاری مرکز گفت‌وگوی تمدن‌ها

از ویژگی‌های شاخص فرهنگ ایرانی، اثرگذاری و اثربخشی آن است. دو امپراطوری بزرگ ایران و چین روزگاران طولانی، در ابعاد فرهنگی و تجاری در پیوند و دادوستد بوده‌اند و اثرات متقابلی بر تمدن و فرهنگ دیگری برجای گذاشته‌اند.

امروزه بدون مطالعه و بررسی دقیق اسطوره‌ها، افسانه‌ها، حماسه‌ها، باورها و اعتقادات قومی ایرانیان، به خصوص در آثار باستان نمی‌توان پژوهش‌هایی اساسی و بنیادی در متون کهن ایرانی و یادمان‌های تاریخی و فرهنگی مردم ایران باتوجه به این نکته که بسیاری از این یادمان‌های اسطوره‌ای فرهنگی کهن ایرانی از بین رفته است، انجام داد.

نویسنده در این کتاب بر آن است تا گوشه‌ای از حماسه‌ها و اسطوره‌ها را در چارچوب فرهنگ ایران و در ارتباط با امپراطوری چین نمایان ساخته و شباهت‌های این دو فرهنگ را نشان دهد که حاکی از تاثیر فرهنگ سکایی بر چین و فرهنگ چینی بر ایران است.

وی در شانزده گفتار سعی کرده است بخش کوچکی از زمینه‌های وابسته به فرهنگ ایرانیان با ملل همسایه به خصوص چین، بیان کند، به ویژه بررسی اسطوره‌ها و افسانه‌های باستان اقوام کهن چینی، هندی، بابل و مصری.

پژوهشگر در ده گفتار بخش اول تلاش خود را عمدتاً به سرزمین‌های واقع در خاور ایران باستان و کشور چین معطوف کرده و یادمان‌های باستانی ایرانی را باهمتهای آنها در گنجینه فرهنگ کهن قوم‌های ساکن این سرزمین‌ها مورد ریشه‌یابی قرار می‌دهد. در شش گفتار بخش دوم، نویسنده به سرزمین‌های باختر و حماسه‌ها و افسانه‌ها و داستان‌های غنایی اروپاییان از اسکاندیناوی تا فرانسه، انگلیس و ناحیه بالکان پرداخته است تا به ردپای میراث فرهنگی کهن ایرانیان در گذرگاه تمدن غرب دست یابد.

لازم به ذکر است بخش اول کتاب نخستین بار در سال ۱۳۵۳ تحت عنوان آیین‌ها و افسانه‌های ایران و چین باستان» به چاپ رسیده است.